

opusdei.org

"Ne želim u čistilište!"

Sofiji Varvaro, mladoj Talijanki iz Djela, dijagnosticiran je karcinom, doktori su joj prognozirali svega par mjeseci života. Monsignor Escriva ju je želio odmah vidjeti.

14.11.2013.

U svojoj knjizi *El Hombre de Villa Tevere*, Pilar Urbano govori o posjetu svetog Josemarije Sofiji Varvaro, mladoj Talijanki koja je umrla nakon vrlo teške bolesti.

U svibnju 1972. Mercedes Morado je rekla monsignoru Escriva da je Sofiji Varvaro, mladoj Talijanki iz Djela, dijagnosticiran karcinom, i da su joj doktori prognozirali svega par mjeseci života. Monsignor Escriva ju je želio odmah vidjeti.

Sofia je živjela u mjestu Villino Prati, u kući u kojoj je živjela njegova sestra, Carmen Escrivá; zapravo u istoj sobi u kojoj je Carmen bila kada je umrla.

Monsignor Escriva se sjećao smrti i pokopa svoje sestre, i kako je njezino tijelo preneseno iz Villina Prati, malenoga stana na 276 Via degli Scipioni, u Villu Tevere.

“Znaš, rekao sam da se nikada ne želim vratiti u tu kuću, i nikada kasnije nisam u njoj bio. Previše je uspomena! Ali kćer je više nego sestra. Ne mogu dozvoliti da nas Sofia ostavi a da je ne posjetim i kažem koju riječ utjehe.”

Nekoliko dana kasnije monsignor Escriva je otišao u Villino Prati sa ocem Javierom Echevarria. Teresa Acerbis i Itziar Zumalde čekali su ih u hodniku. Počeo je govoriti Sofiji prije nego što je ušao u sobu. “Sofia, figlia mia! Moja kćeri!”

Kada je ušao u sobu dao joj je posvećenu sliku Svetoga Trojstva, na čijoj je stražnjoj strani napisao kratku molitvu velikim slovima.

“Da ti pročitam što piše?” pitao ju je. “Želiš li je moliti zajedno sa mnom? ‘Moj Gospodine i moj Bože, u tvoje ruke predajem sve, prošlost, sadašnjost i budućnost: veliko i malo, snažno i slabo, prolazno i vječno.’”

Zatim ju je ohrabrio da bude radosna, jednostavna kao dijete i dopusti da se drugi za nju brinu, da uzima tablete protiv bolova kada ih treba, i da se moli za svoje ozdravljenje.

Objasnio je: “Bilo bi prejednostavno otići u Raj. Još uvijek je previše posla ovdje! Iako, za nas je najvažnije ispunjavati Božju volju u svemu.”

“Oče,” povjerala mu je, “kada su mi rekli što mi je, moja prva reakcija je bio strah. Ali ne strah od patnje ili smrti - strah jer sam skroz obična osoba, bez nekih posebnih vrijednosti, i ne želim ići u Čistilište!
*”

“Ma hajde! Ne želi ići u Čistilište! Nećeš ići, kćeri moja. Ne boj se jer Gospodin je s tobom. Osim toga, upravo smo svi mi u Opusu Dei takvi - obični! Gospodin nas je izabrao i voli nas upravo zato što smo obični ljudi. I ti se moraš moliti da ti bude bolje jer te upravo takvu kakva jesi trebamo! Trebaš nam puno pomoći. Sada se osjećam snažniji jer se oslanjam na tebe. I ti se možeš osloniti na mene, i nemoj se bojati! Ali ako te Gospodin želi gore kod

sebe, morat ćeš nam pomagati još više s Neba**.”

Nakon toga posjeta monsignor Escriva pomno je pratio razvoj Sofijine bolesti. Naglašavao je osobama koje su se za nju brinule da moraju napraviti sve što mogu za nju, s puno ljubavi; da joj moraju biti više nego majka ili sestra. Rekao im je da je ne ostavljaju samu, da joj pomažu u molitvi i da joj daju tablete protiv bolova “kako moja kćer ne bi nepotrebno patila.”

Ponovno ju je posjetio u privatnoj bolnici u Rimu, kada joj je bilo značajno lošije. Prije nego je ušao u njezinu sobu rekao je Teresi i Itziar, “Ona ne smije vidjeti kako mi patimo zbog nje. Koliko će nam doktor dozvoliti da ostanemo, a da je ne umaramo? ...Kada vrijeme istekne, ako ja zaboravim, recite mi: ostat ću onoliko koliko mi doktor dozvoli.”

Ušao je u sobu sa velečasnim Javierom Echevarrijom, i sjeo pored uzglavlja kreveta. Govorio joj je nježno i ohrabrujuće o duhovnim stvarima. U danom trenutku, budući da je znao vrijednost patnje, rekao joj je da preda svoju patnju i fizičku bol "za Crkvu, za svećenike i za Papu."

"Sofia," pitao ju je, "bi li mi se pridružila u nakanama u mojoj Misi?"

"Ali Oče, ja sam u krevetu. Ne mogu više ići na Misu."

"Kćeri moja, ti jesi sada Misa! I sutra, kada ću držati Misu, stavit ću te u posudu sa hostijama."

Ubrzo nakon toga Sofia je rekla da je umorna, i monsignor Escriva je napravio znak križa na njezinom čelu i pozdravio je. 24. prosinca, pričajući s grupom talijanskih žena iz Djela, pitao je "Kako je Sofia? Svaki dan kada dođem do prikazanja u

Misi, stavim sve svoje sinove i kćeri koje su bolesne ili pate u posudu sa hostijama."

Sofia je umirala. Nježno, ali sa snagom, osobe koje su o njoj brinule pomagale su joj da ojača vjeru, ljubav i nadu u Nebo. Prema kraju molili su litanije nakon Krunice, i u zazivu "Vrata Raja", *Ianua coeli*, Sofia se nasmiješila i rekla "To je moja." Umrla je 26. prosinca.

Idući dan monsignor Escriva otišao je u Villu delle Rose u Castelgandolfu, što je bilo već planirano. Čim je ušao u dnevnu sobu rekao je "Kao što znate, moje kćeri, puno se toga događalo u zadnje vrijeme. Vaše sestre počinju s Djelom u Nigeriji, prije nekoliko dana blagoslovio sam druge koje trebaju danas stići u Australiju, i jučer....jedna moja kćer nas je napustila i otišla u Nebo."

El Hombre de Villa Tevere, Pilar Urbano, Barcelona: Plaza y Janes, 1995., Poglavlje 12.

* “Oni koji umru u milosti i prijateljstvu s Bogom, a nisu potpuno čisti, iako su sigurni za svoje vječno spasenje, moraju se poslije smrti podvrgnuti čišćenju, kako bi postigli svetost nužnu za ulazak u Nebesku radost. To konačno čišćenje izabranih, koje se posve razlikuje od kazne osuđenih, Crkva naziva Čistilištem.” *Katekizam Katoličke Crkve*, 1030-1.

** “Taj savršeni život, to zajedništvo života i ljubavi s Presvetim Trojstvom, s Djevicom Marijom, anđelima i svim blaženicima - zove se "nebo". Nebo je čovjekov krajnji cilj i ostvarenje njegovih najdubljih težnja, stanje najveće i konačne sreće. To otajstvo blaženog zajedništva s Bogom i sa svima onima koji su u Kristu nadilazi svako

poimanje i svako predočenje. Sveto pismo nam o tome govori u slikama: život, svjetlost, mir, svadbena gozba, vino (vječnog) Kraljevstva, kuća Očeva, nebeski Jeruzalem, raj: "Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube" (1 Kor 2,9)". *Katekizam Katoličke crkve*, 1024 i 1027.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/ne-zelim-u-cistiliste/](https://opusdei.org/hr-hr/article/ne-zelim-u-cistiliste/)
(2.04.2025.)